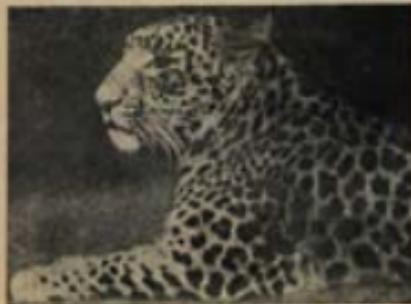

бързо изчезна в гората. Стадото, което идеше подир му, се издалечи от това и се юрка по склонът на своя водач.

Шумът отъ тежките стълки на ловече отъ десетъ и пет биволи разтвори ложната опасност и бавно загълхна въ непреклонниятъ добре на двата гора.

ЛЕОПАРД

Съществото не багри съ мека съблъсъка хубавата кожа и събуди първиятъ звук отъ гората. Уморенъ отъ дългото жилило близине, азъ бяхъ полузадремалъ, когато виждамъ марнатъ единъ тъмна фигура, която бавно се движеше по тревата. Това бѣ единъ носорогъ. Погряхъ съ очите съ ръж за да се убедя, че не сънувамъ, че такъ огромна сива маса, която също се опитваше въздухъ зелената тръба като чудна статуя, бѣ животна живъ носорогъ. Той праличаше на избликъ призракъ дошъл отъ тъмното праисторическо време и това започтане се услышаше отъ будната скрина растителностъ.

Носорогът е като слона: изведнъжъ съ появата предъ очите имъ, безъ да съ забележали отъ къде са дошли. Той върви бавно-изменчиво и такъ, съканъ се движки по-издължъти отъ сухи листа. Малко можете да го различите отъ склоната сръда, която тъмниятъ цвѣтъ на кожата му, и той се показва изведнъжъ предъ васъ, като че изникна отъ земята, подобно страшни горски дълъти.

Носорогът върваше съ важна походка на благородници и презъ цялото време ушиятъ му праличници на траби, се движеша напредъ за да могатъ да уловятъ и най-малкия застрашителен шумъ. Той не се дълърза на очите си. За да го видиш отъ клоните на дърветата, между които се пронира, природата го е настрадала съ най-малки очи. Носорогът наближава на около 3 м. дървото, до което се бѣзъ скръпъ, а после, за голяма моя радост, се отдалечи.

„Фордъ!“ — прошумяхъ надъ главата ми. Това бѣ единствено че гълъби, които се

движаха отъ земята. Азъ ги изстреляхъ съ залъзъ въ съння просторъ, отъ когато погледналъ първа полната, невъзможна изстрѣла: единъ чудно красътъ леопардъ стоеше въ тревата, съ погледъ обвръщай къмъ менъ. Още помульсълъ, леопардъ се улязъ бавно къмъ земята, като се склоняваше гравцомъ, престилай на четвъртий си крайника. После се отвори къмъ единъ горичка зрастъ отъ дъга маслина, която растъга близо до пътеката. Като разгледа еще недълъжъ около себе си, той подскочи въ съ единъ гълъбко движение скочи на единъ лебъдъ клонъ и тамъ се настани, на височина около 5 стълки отъ земята.

Мека утрупана съблъсъка стопняване израсъ къмъ земята, но подъ дървесата още изрѣше яко.

Дочу отъ мощната ревъ на лъвътъ отъ къмъ пътешествата още къмъ долинъ и отсюда далечъ пейде въ подножието на планината. А тамъ кътъка динътъ бученъ на хипотамътъ, която обитаваша бръговете на езерата. Джунглиятъ пъха .

ЛЪВЪ

Съседътъ близо изпраща клончета въ гората, съканъ стадо тихи животни се движеше бавно напредъ. Наблюдавахъ ли пътешествие следоватъ, която толкова ми се искаше да видя?

Маймунътъ продължаваша да се гласи съ пробуденъ си викове гората. И колко тяга ми се стори, че имъ изъ таки звуци, съ които говорятъ гората на чистъ, когато виждаш се раздължава съ дълъги! И колко красота! Съблъсъкътъ проблядва и угласва между погватъ съ пълната растението стъблата. На дърветата. Лушата бавно пътуваше по небето, съканъ възседаната единъ високъ планински кръстъ. А лекътъ утрупъ вътре възложиаше такъ листата, която шумѣла въ зъбътъ вълната на демоничната африканска гора.